

ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΠΟΥ ΛΕΙΠΕΙ ΣΥΝΑΝΤΑΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ Ο

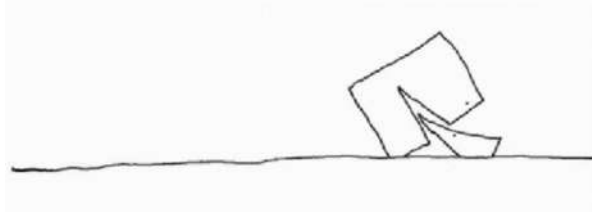
Το Κομμάτι-που-λείπει είναι σαν ένα τρίγωνο, έχει τρεις γωνίες...

Κάθεται μόνο του και λυπημένο και περιμένει να έρθει κάποιος να το πάρει και να το πάει κάπου...

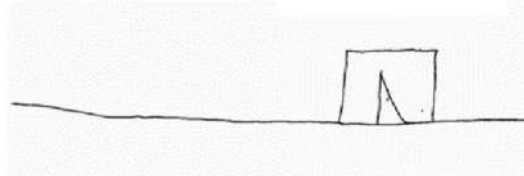
Δεν ξέρει πού, απλώς θέλει κάπου να πάει...

Κάποιοι του ταιριάζουν, όπως τα κομμάτια του παζλ...

... αλλά δεν μπορούν να κυλήσουν μαζί όπως κυλάει μια μπάλα όταν την πετάς!

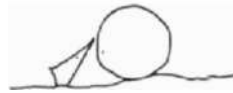

Με άλλους μπορεί να κυλάει, αλλά δεν του ταιριάζουν...

Ένας δεν ξέρει καθόλου τι σημαίνει «ταιριάζω» με κάποιον άλλον...

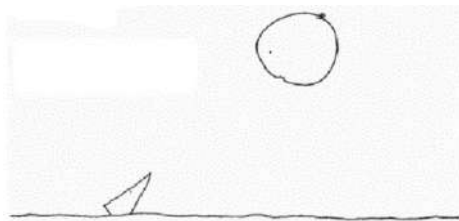

ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΠΟΥ ΛΕΙΠΕΙ ΣΥΝΑΝΤΑΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ Ο

Και ένας άλλος δεν ξέρει τίποτα για τίποτα!

Ένας είναι πάρα πολύ ευαίσθητος και φοβάται πολύ...

Ένας άλλος τον βάζει πάνω σε μια τεράστια, σε μια πάρα πολύ μεγάλη πέτρα...

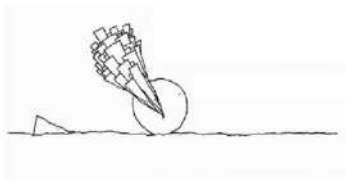
...και τον αφήνει εκεί.

Σε κάποιους άλλους λείπουν πολλά κομμάτια.

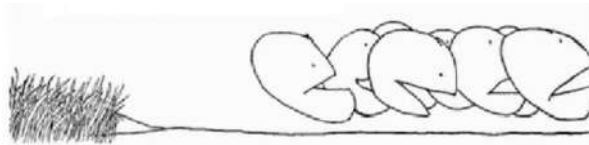
Και κάποιοι άλλοι έχουν πάρα πολλά κομμάτια!

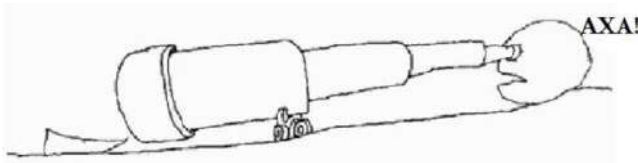
ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΠΟΥ ΛΕΙΠΕΙ ΣΥΝΑΝΤΑΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ Ο

Μαθαίνει να κρύβεται από αυτούς που πεινάνε πολύ, όπως κρυβόμαστε για να μη μας βλέπουν όταν παίζουμε κρυφτό...

Μετά έρχονται κι άλλοι κι άλλοι...

Κάποιοι τον κοιτάζουν από πολύ κοντά.

Άλλοι κυλάνε, περνάνε από δίπλα του και δεν τον βλέπουν καν, δεν του δίνουν καμία σημασία!

Έτσι, το Κομμάτι-που-λείπει προσπαθεί να γίνει πιο όμορφο...και βάζει πάνω του λουλούδια!

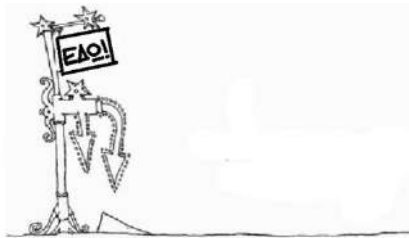
Όμως, τίποτα... Οι άλλοι του παίρνουν τα λουλούδια και φεύγουν μακριά!

ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΠΟΥ ΛΕΙΠΕΙ ΣΥΝΑΝΤΑΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ Ο

Το Κομμάτι-που-λείπει προσπαθεί ακόμα πιο πολύ να τον βλέπουν οι άλλοι. Βάζει, λοιπόν, φώτα, ήχους, μουσική, γράφει ταμπέλες που λένε «εδώ είμαι, εδώ είμαι!!!»...

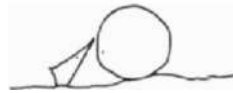

...αλλά έτσι οι άλλοι φοβούνται και πάλι φεύγουν!

Τελικά, έρχεται ένας και ταιριάζουν πάρα πολύ!!! Αυτή τη φορά παίρνει μαζί του το Κομμάτι-που-λείπει και φεύγουν μαζί!

ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΠΟΥ ΛΕΙΠΕΙ ΣΥΝΑΝΤΑΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ Ο

Ξαφνικά... το Κομμάτι-που-λείπει αρχίζει να μεγαλώνει...

Και να μεγαλώνει!

- Μα, γιατί μεγαλώνεις;
- Δεν ξέρω, λέει το Κομμάτι-που-λείπει.

- Εγώ ψάχνω για ένα κομμάτι που μου λείπει, ένα κομμάτι που δεν θα μεγαλώνει... λέει και φεύγει!

Αντίο!

Μια μέρα, όμως, έρχεται κάποιος που είναι διαφορετικός. Είναι σαν ένας κύκλος!

ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΠΟΥ ΛΕΙΠΕΙ ΣΥΝΑΝΤΑΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ Ο

- Τι θέλεις από μένα, ρωτάει το **Κομμάτι-που-λείπει**.
- Τίποτα!
- Τι θέλεις να σου δώσω;
- Τίποτα!
- Ποιος είσαι, ρωτάει το **Κομμάτι-που-λείπει**.
- Είμαι το **Μεγάλο Ο**, λέει το **Μεγάλο Ο**.

Έτσι, λοιπόν, έρχεται η μέρα που το **Κομμάτι-που-λείπει** συναντάει το **Μεγάλο Ο**!

- Μμμ, νομίζω πως αυτός που περιμένω τόσες μέρες είσαι εσύ, λέει το **Κομμάτι-που-λείπει**. Μήπως είμαι το κομμάτι που σου λείπει;
- Μα, εμένα δεν μου λείπει κανένα κομμάτι, λέει το **Μεγάλο Ο**. Δεν μπορώ να σε βάλω κάπου...

- Μμμ, κρίμα, λέει το **Κομμάτι-που-λείπει**! Νόμιζα ότι μαζί θα μπορούσαμε να κυλάμε...
- Μαζί μου δεν μπορείς να κυλάς, λέει το **Μεγάλο Ο**. Όμως, μήπως μπορείς να κυλάς μόνο σου;;;
- Μόνο μου;;; Ένα **Κομμάτι-που-λείπει** δεν μπορεί να κυλάει μόνο του...
- Αλήθεια; Πώς το ξέρεις; Προσπάθησες ποτέ;, ρωτάει το **Μεγάλο Ο**.

Support material for podcast episode K.17 The missing piece meets the big O (storytelling)
<https://elix.org.gr/en/press-announcements/elix-podcast-classes-for-kids-distant-learning/#k17>

ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΠΟΥ ΛΕΙΠΕΙ ΣΥΝΑΝΤΑΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ Ο

- Μα, είμαι σαν τρίγωνο..., λέει το **Κομμάτι-που-λείπει**. Δεν μπορώ να κυλάω μόνο μου!
- Ναι, αλλά οι γωνίες και τα σχήματα αλλάζουν, λέει το **Μεγάλο Ο**. Τέλος πάντων, πρέπει να φύγω! Μπορεί κάποια μέρα να ξανασυναντηθούμε!!!

Έτσι, το **Μεγάλο Ο** φεύγει και κυλάει μακριά, πολύ μακριά.

Το **Κομμάτι-που-λείπει** μένει πάλι μόνο του.

Για πολλές μέρες κάθετα και δεν κάνει τίποτα...

Μετά σιγά σιγά, σηκώνεται στη μια του γωνία...

Και μετά πέφτει πάλι κάτω...

Ύστερα από λίγες μέρες πάλι σηκώνεται-πέφτει-σηκώνεται-πέφτει-σηκώνεται και αρχίζει να προχωράει...

Οι γωνίες του αρχίζουν να είναι πιο στρογγυλές!
Σηκώνεται-πέφτει-σηκώνεται-πέφτει...

ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΠΟΥ ΛΕΙΠΕΙ ΣΥΝΑΝΤΑΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ Ο

Και το σχήμα του αρχίζει να αλλάζει...δεν έχει γωνίες πια...

και σιγά σιγά δεν πέφτει...

...αλλά αρχίζει να κυλάει!

Δεν ξέρει πού πηγαίνει και δεν το νοιάζει, δεν θέλει να ξέρει!

Τώρα κυλάει όπως το Μεγάλο Ο!!!

Παραμύθια ή Αλήθεια;